

28, 31. Eva-Georgeta Andreăș, Prefectul Județului Timiș
Scaunul și masa la care s-a semnat un important acord de cooperare între România și Ungaria.

29. Sorina Jecza, filolog, președinte Fundația Triade
Am propus în proiectul artistei Haegue Yang scaunul „migrator”: venit de *nuștiuunde*, a aparținut pictorului Gabriel Popa, apoi sculptorului Peter Jecza, soțul meu. El are, însă, o viață proprie, poate chiar viața celor ce i-au încredințat-o, ducând-o mai departe. De la plecarea lui Peter, înlocuiește viața absentă, anunțând că nimic nu s-a oprit.

Aici, invită oamenii să și-l aproprieze, simțindu-se „acasă”, pentru a visa la zilele ce tot vin, neînfrânte...

30. Ovidiu Hrin, Art Director, synopsismedia.com, graphic designer
Scaun recuperat din podul casei, moștenire de la străbunici. Scârțâie. Folosit în studioul designerului Ovidiu Hrin. Bun pentru vizitatorii care nu stau mult. Suport pentru cărți și albume. Scară pentru aventuroși. Door stopper și conversation starter.

31, 28. Eva-Georgeta Andreăș, Prefectul Județului Timiș
Vezi 28.

32. Smaranda Vultur
Mama mea a moștenit acest scaun de la „Tușica” în a cărei casă din Bocșa Montană, vizavi de gară, mergeam adesea în copilărie. Scaunul avea și o pereche. Erau așezate de o parte și de alta a unei măsuțe ovale, tot de tip Lengyel, pe care presupun că doamna Mărioara (alias Tușica) și domnul Remus Vermeșan, soțul ei, își beau cafeaua în ceșcuțe mici de porțelan Rosenthal. Atmosfera era una de calm și liniște, după mesele bogate și foarte gustoase pe care gazda le pregătea ea însăși, căci nimeni altcineva nu o putea concura la gătit. Prin ușa deschisă a salonului se zărea necuprinsul grădinii extraordinar de frumoase, spre care abia așteptam să o zbughesc de îndată ce adulții se ridicau de la masă. Scaunul acesta reprezenta pentru mine lumea „celor mari” pe când eu eram un copil de 3-4 ani și azi încă mi se pare că sobrietatea lui elegantă evocă perfect absența celor pe care i-a cuprins cândva. Mama nu l-a folosit niciodată, iar în casa mea e un scaun pentru musafiri.

33. M.D. Burnette
Acum 8 ani, când am deschis prima dată atelierul de design vestimentar, am căutat doar mese frumoase pentru a pune mașinile de cusut pe ele. Aceasta este una dintre ele. În scurt timp am învățat că producția nu este frumoasă, că este nevoie de mașini industriale care nu sunt plăcute vizual. Procesul artistic este frumos, producția nu este, rezultatul este. Separat nu pot exista. Păsările placate cu aur și combinația dintre mătase și metale au ajuns în timp reprezentative pentru rochițele M.D. Burnette.

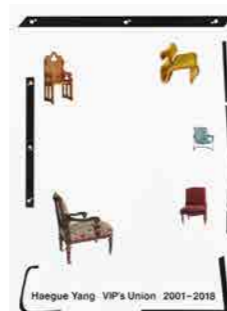
34. Lucian Mircu
Tata n-a prea știut să comunice cu mine. Nici când eram copil, nici adolescent... Nu-i de mirare că, la 20 de ani, relația mea cu el a fost foarte rece și distantă. Ani mai târziu, ne-am apropiat cumva. Între timp, devenisem tată, la rândul meu. Tata a făcut atunci, cu mâinile lui, un scaun de copil, din lemn.

Așa a știut el să ne vorbească.

35. Marius Dan Pascariu, specialist restaurări
Îmi plac vechiturile. Lucrez în restaurări.

36. Vlad Alexandru Gaivoronschi, profesor dr. arhitect, Facultatea de Arhitectură
Scaunul a aparținut bunicului meu Vladimir Gaivoronschi, decedat sub propria casă, dărâmată în urma bombardamentului sovietic din 1944 în Chișinău, Basarabia. El apucase să-și trimită familia înspre vest în refugiu, împreună cu mobilierul și lucruri importante ce au fost trimise cu un vagon pe calea ferată. Astfel, scaunul a început o interesantă călătorie către vest, pe un traseu sinuos, poposind pentru decenii la Alba Iulia împreună cu bunica mea și ajungând apoi, după decesul ei, la tatăl meu, Igor Gaivoronschi, la Timișoara în anii '80 și la mine în 2012. „Un scaun călător” al unei burghezii uitate.

VIP's Union 2001-2018

Editată de Katrin Bucher Trantow, Katia Huemer, Barbara Steiner și Studio Haegue Yang
Texte de Katrin Bucher-Trantow, Nav Haq, Barbara Steiner
Design de Studio Manuel Raeder
Publicată de Bom Dia Boa Tarde Boa Noite, Berlin germană/engleză
23 x 16.5 cm, 176 pagini, ISBN 978-3-943514-97-1

Haegue Yang

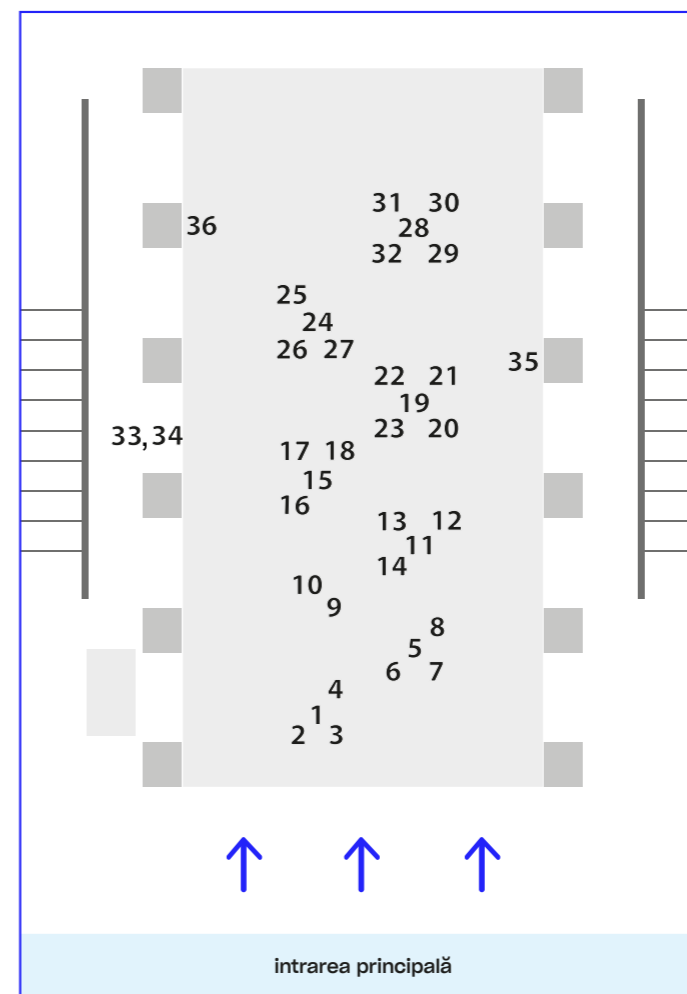
Uniunea VIP-urilor / VIP's Union, 2001 - în desfășurare

Scaune și mese, dimensiuni variabile
Mobilă împrumutată pe întreaga durată a expoziției

Uniunea VIP-urilor este o lucrare colaborativă aflată la intersecția dintre artist, instituțiile gazdă și locuitorii orașului unde sunt prezentate lucrările. Concepută în 2001 special pentru design-ul foaierei VIP din cadrul târgului Art Forum din Berlin, lucrarea a avut numeroase variante în Bristol, Anvers, Bonn, Seul, Graz, Köln și New Plymouth. Deși a redefinit noțiunea de VIP în fiecare context și a avut mereu o configurare diferită adaptată spațiilor, procedura a rămas aceeași. Instituția gazdă nominalizează o listă de personalități care sunt invitate să împrumute o piesă de mobilier pe durata expoziției, fie un scaun sau o masă. Lucrarea ia forma unei colecții de obiecte ready-made care întruchipează poveștile culturale, istorice și personale ale locului și ale proprietarilor lor.

În Timișoara, oameni considerați importanți pe plan local în diferite domenii precum cultură, politică, educație, sectorul privat, asistență socială, economie, sport, media, știință și divertisment au fost invitați să ia parte la proiect. Termenul „important” este dependent de context – selectarea celor care împrumută articolele de mobilă a avut ca scop redarea unei imagini eterogene a Timișoarei și a structurii sociale a orașului. Varietatea pieselor de mobilier, cu stilurile și originile lor diferite, urmărește să transmită un portret al comunității bazat pe asemănări și deosebiri.

Haegue Yang (n. 1971, Seul) trăiește în Berlin și Seul. Lucrările sale sunt cunoscute pentru elocvența și seducătorul lor limbaj sculptural al abstracției vizuale, deseori derivat din cercetările artistei cu privire la personaje istorice, evenimente și tehnici tradiționale. Opera variată a lui Yang include lucrări conceptuale care prezintă aspecte de critică instituțională. Observând structuri sociale ascunse pentru a reimagina o posibilă comunitate, teme precum migrația, diasporele post-coloniale și mobilitatea socială sunt reinterpretate și recurente în lucrările sale.

Yang a avut expoziții în importante spații expoziționale internaționale, printre care: cea de-a 16-a Bienală de la Istanbul (2019), cea de-a 21-a Bienală de la Sydney (2018), Bienala din Montreal (2016), cea de-a 12-a Bienală de la Sharjah (2015), cea de-a 9-a Bienală de la Taipei (2014), DOCUMENTA (13) la Kassel (2012) și cea de-a 53-a Bienală de la Veneția (2009) ca reprezentantă a Coreei de Sud. Expozițiile sale recente au avut loc la Galeria South London (2019), La Panacée-MO.CO, Montpellier (2018); Trienala de la Milano (2018); Galeria de Artă Govett-Brewster, New Plymouth și Institutul de Artă Modernă din Brisbane (2018); Muzeul Ludwig, Cologne (2018); Kunsthaus Graz (2017); KINDL - Centrul pentru Artă Contemporană din Berlin (2017); Hamburger Kunsthalle (2016); Muzeul Serralves, Porto (2016); Centrul Pompidou, Paris (2016); Centrul pentru Artă Contemporană Ullens, Beijing (2015); și Leeum, Muzeul de Artă Samsung, Seul (2015). Lucrările ei vor fi prezente la redeschiderea Muzeului de Artă Modernă din New York pe data de 21 octombrie, iar expoziția solo a artistei de la Muzeul de Artă Bass din Miami se va deschide la data de 2 noiembrie a acestui an.

Fiecare piesă de mobilier este asociată cu o poveste, scrisă de proprietarul ei. Cu ajutorul hărții, puteți asocia mobilierul și poveștile.

Mobilierul poate fi folosit de către vizitatori, cu câteva excepții, care sunt semnalate. Vă rugăm să lăsați mobilierul în aceeași poziție deoarece fiecare piesă corespunde unui număr pe hartă.

